

Отца Моего небеснаго. И Сынъ человѣческій е за това само дошълъ въ міръ, да възнесе и да спаси погнѣнѣло-то!“

ГЛАВА XLV.

ПОУЧЕНІЕ ЗА СМІРЕНІЕ-ТО И ЗА КРЪСТНЫЯ ПЪТЪ
ВЪ ЦАРСТВО-ТО БОЖІЕ.

Майка-та на двама-та ученицы, Іакова и Іоанна, дошла веднажъ до Спасителя съ двама-та си сынове и казала: „Господи, моля Ти ся, исполни просбѣ-тъ ни.“— „Что желаете?“ попыталъ Господь. Майка-та припаднала при нозѣ-тъ Му и просила за сынове-тъ си. „Направи,“ говорила тя, „така, чтото въ царство-то Ти дѣца-та ми да сѣдѣтъ при Тебе, единъ отъ деснѣ, другъ отъ лѣвѣ странѣ.“ Исусъ Христосъ отговорилъ: „вы не знаете, что просите. Можете ли да испіете чашѣ-тъ, коѣто щѣ пѣмъ Азъ?“ Ти отговорили: „можемъ.“

Отъ всякадѣ ся види, че майка-та на тѣя два ученика не е имала настояще-то възвышено понятіе за Царство небесно, но го е разумѣвала тѣй, както сѣ го разумѣвали погнѣнѣма-та часть отъ Іудеи-тъ въ него время. Тя го е разумѣвала за царство земно, гдѣ може чловѣкъ много нѣчто да добые чрѣзъ покровителство и просбѣ. Такожде мыслила тя, че дѣца-та ъ бы были честиты, ако бы могли да станѣтъ знатны и богаты; но Господь училъ инакъ. Не знатность, не богатство, но добродѣтель и смиреніе ведѣтъ въ Царство Божіе. Оный, който благодушно испіе чашѣ-тъ на скѣрби-тъ, ще пріиме вѣнецъ въ Царство небесно. Но освѣнь това, Господь казалъ на тѣя ученицы: „чашѣ-тъ Ми можете да испіете, а да сѣдѣтъ отъ деснѣ-тъ, или отъ лѣвѣ-тъ Ми странѣ могатъ само оныя, за които е уготовано това отъ Отца Моего.“

Други-тъ десять Апостолы, като чули просбѣ-тъ на